

Sataman Ilta 27.10.2024 "Lahjottu"
Jarmo Sormunen

LAHJOTTU YHTEYDESSÄ

Ottakaa halutessanne tekstin käsittelyn avuksi seuraavat pohdintakysymykset:

1. Mitä teksti kertoo Jumalasta, Jeesuksesta tai Jumalan suunnitelmasta? 2. Mitä teksti kertoo ihmisistä?

3. Mitä tämän tekstin pohjalta teet elämässäsi hyvin? Entä minkä pitäisi muuttua?

4. Tiedätkö ketään, jonka olisi hyvä kuulla oppimastasi.

Raamatun teksti DBS-menetelmälle on 1. Kor. 14:1-33a

- Apostoli Paavalin positiivinen asenne armolahjoihin tulee esiin monessa ensimmäisen Korinttolaiskirjeen kohdassa.

- - Samalla Paavali opetti, miksi ja miten armolahjoja tulisi käyttää.
- - Niitä ei ole tarkoitettu prenikoiksi kristityn pyhityspukuun. Niitä ei saada kiitokseksi ansioituneesta palveluksesta.
- - Niitä annetaan armosta ja käyttöä varten.
- - Niillä on tarkoitus rakentaa Jumalan valtakuntaa ja vahvistaa kristittyjen välistä yhteyttä.
- - Apostolilla oli selvä näkemys siitä, millaisia lahjoja seurakunnassa tarvittaisiin ja mihin kannattaisi erityisesti satsata.

I "TAVOITELKAA LAHJOJA!"

1. "ETSIKÄÄ PARHAITA LAHJOJA!"

"Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää innokkaasti saamaan hengellisiä lahjoja, varsinkin profetoimisen lahjaa. Kielillä puhuva ei näet puhu ihmisille vaan Jumalalle. Häntä ei ymmärrä kukaan, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä. Profetoiva sen sijaan puhuu ihmisille rakentumi-

seksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi. Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.

Tahtoisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin tahtoisin teidän profetoivan. Profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu. Jos nyt tulisin luoksenne, veljet, ja puhuisin kielillä, mitä hyötyä minusta olisi, ellen puhuisi teille ilmestyksen, tiedon, profetian tai opetuksen sanoja?” 1Kr 14:1-6

- Paavali on opettanut edellisessä luvussa rakkaudellisen asenteen merkitystä kristillisessä seurakunnassa. Hän kehotti tietoisesti tavoittelemaan rakkautta, erityisesti armolahjojen alueella. Armolahjoja tulee käyttää rakkaudellisesti, toisia palvellen.

JOHDANTO:

- Mutta erityisesti se korostuu tässä luvussa. Paavali kehotti rohkeasti tavoittelemaan ja rukoilemaan, innokkaasti etsimään armolahjoja ja käyttämään niitä seurakunnassa ahkerasti ja taidollisesti.

1

- Korintton seurakunnan kiistat ja riidat näkyivät myös armolahjojen käytössä. Niitä käytettiin itsekkäästi ja niistä oli tullut vallan välineitä.

- Tästä huolimatta Paavali rohkaisi korinttolaisia tavoittelemaan armolahjoja, eikä välttämään niitä. Sanatarkka käännös viittaa hyvin innostuneeseen ja avoimeen asenteeseen armolahjoja kohtaan.

- Me olisimme Paavalin asemassa todennäköisesti varoittaneet seurakuntalaisia armolahjoista ja kehoittaneet välttämään niiden käyttöä - niin kuin nykyäänkin monissa kristillisissä yhteisöissä tehdään.

- Kaikki Jumalan lahjat ovat vastaanottamisen ja tavoittelemisen arvoisia. Mutta toiset niistä ovat seurakunnan kasvun ja kokonaisuuden kannalta arvokkaampia kuin toiset.

- Paavali sanoo profetoimisen lahjan olevan parasta, mitä seurakunta voi armolahjojen alueella anoa ja saada. Profetoiminen rakentaa seurakuntaa enemmän, kuin esimerkiksi korinttolaisille niin rakas kielillä puhuminen.

- Siinä missä kielillä puhuminen on tarkoitettu ihmisen henkilökohtaisen jumalasuhteen hoitoon ja rukouselämään, profetoiminen palvelee suoraan koko seurakuntaa.

- Kielillä puhuva puhuu sanoja, joita hän edes itse ei ymmärrä, saati toiset ihmiset.

- *Salaisuuksia hengessä* ei viittaa mihinkään mystiseen salaistietoon vaan yksinkertaisesti siihen, että vain Jumala ymmärtää tätä Pyhän Hengen inspiroimaa puhetta.
- Vaikka siinä ei ole ihmisen oma ymmärrys mukana, ei kyse silti ole mistään järjettömyydestä, hurmoksellisuudesta, saati hurmahenki- syydestä. Kielilläpuhuja voi itse päättää, milloin puhuu.
- Vaikka hän ei ymmärrä puhumaansa, hän voi kokea sen rakentavan vaikutuksen hengellisessä elämässään.
- *Soisin teidän kaikkien puhuvan kielillä* kirjoittaa Paavali ja ilmaisee näin äärimmäisen myönteisen asenteensa tähän lahjaan.
- Lauseen jatko *mutta vielä mieluummin soisin teidän profetoivan* korostaa apostolin selvää arvojärjestystä armolahjojen suhteen.
- Profetoiminen on tarkoitettu toisia uskovia varten. Sen kautta Pyhä Henki rakentaa, kehottaa ja lohduttaa heitä. Sen kautta Hän vetää heitä lähemmäksi Kristusta, ymmärtämään Hänen salaisuuksiaan ja turvautumaan Hänen armoonsa.
- Profetian kautta Jumala rohkaisee elämään todeksi käytännössä sen, mitä Sana sanoo.
- Profetiassa saattaa olla ilmoitusta myös tulevasta. Kyse ei kuitenkaan ole ennustelemisesta sen kansanomaisessa merkityksessä, jonkinlaisesta uteliaisuuden tyydyttämisestä.
- Emme tarvitse profetioita tietääksemme tulevia, sillä Jumala on jo Sanassaan ilmoittanut, mikä uskovia ja maan piiriä kohtaa.
- Mutta puhuessaan armolahjojensa kautta tulevista asioista Jumala opettaa meille luottamusta Häntä kohtaan. Kun näemme Hänen antamansa

2

3

profetian toteutuvan, rohkaistumme luottamaan Häneen enemmän vastaisuudessa.

- Tulevaisuuteen katsovan profetian, niin kuin kaiken Pyhän Hengen työn, tarkoitus ei ole saada meitä riippuvaisiksi profetioista, vaan Jeesuksesta.
- Tottakai Jumala haluaa neuvoa meitä Henkensä, sanansa, uskovien yhteyden ja myös profetioiden kautta. Mutta näyttää siltä, että profetiat parhaimmillaan vahvistavat sen, minkä näiden muiden

kanavien kautta jo ymmärrämme Hänen tahdokseen. - Vrt. ns. profeetallinen perspektiivi.

- Viittaus *suurempi kuin kielillä puhuva* ei voi tarkoittaa, että joku seurakunnan jäsen, oli hän sitten profeetta, parantaja tai kielillä puhuja, olisi ihmisenä arvokkaampi kuin joku toinen.

- Paavalin arvostus koskee lahjaa, ei ihmistä. Profetian lahja on kielillä puhumista arvokkaampi seurakunnan rakentumisen kannalta.

- Tähän liittyy myös viittaus kielten selittämiseen. Samoin kuin profetian lahja, sekin rakentaa koko seurakuntaa.

- Voi olla, että Paavalin sanat: *“ellen puhuisi myös ilmestyksen, tiedon, profetian tai opetuksen sanoja...”* viittaavat siihen, että profetiaan, tiedon sanoihin, ilmestykseen tai opetukseen saattoi liittyä myös kielillä puhumista.

- Joka tapauksessa ydinasia on, että seurakunnassa tulee puhua niin, että ihmiset ymmärtävät. Apostoli ikään kuin sanoo: “Ei siitä ole hyötyä, vaikka sinä kuinka puhuisit, jos sinua ei ymmärretä.”

2. KIELILLÄ PUHUMISEN RAJALLISUUS

”Niinhän on elottomain soittimienkin laita, huilujen tai kitarain: kuinka tiedetään, mitä huilulla tai kitaralla soitetaan, elleivät ne soi toisistaan erottuvin sävelin? Niinikään, jos pasuna antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun? Samoin tekin: jos ette kielellänne saa esiin selvää puhetta, kuinka voidaan sellainen puhe ymmärtää? Tehän puhutte silloin tuuleen. Maailmassa on, kuka tietää, kuinka monta eri kieltä, mutta ei ainoatakaan, jonka äänet eivät ole ymmärrettävissä. Mutta jos en tiedä sanojen merkitystä, olen minä puhujalle muukalainen, ja puhuja on minulle muukalainen.” 1Kr 14:7-11

- - Seurakunnassa tulee kommunikoida ymmärrettävästi!
- - Apostoli havainnoillistaa tätä esimerkeillä kolmelta elämän eri alueelta:

musiikista, armeijasta ja maailman kielistä.

- **Musiikissa on tärkeää**, että se viestii kuulijalle sitä, mitä säveltäjä tahtoo.

- Musiikkikin on kommunikointiväline.

- Pyritään sitten tunnelman, mielikuvien tai tietyn sanoman

välittämiseen, jokainen ääni kokonaisuudessa on yleensä tarkasti suunniteltu.

- Silloinkin kun on kysymys improvisaatioon perustuvasta musiikista, soittajat soittavat tarkoituksellisesti niin kuin soittavat.

- Olennaista useamman instrumentin yhtäaikaisessa käytössä on, että ne antavat kukin erilaisen panoksensa kokonaisuuteen.

- Paitsi soittajan itsensä myös kuulijan kannalta on tärkeää erottaa kulloinkin äänessä oleva instrumentti toisista.

- Esimerkiksi vaikkapa huilun ja lyyran (kreikaksi *kithara*) suhteen tämä ei ole lainkaan vaikeaa. Mutta jos äänet muistuttivat liiaksi toisiaan, ei musiikista saanut selvää. Se ei kommunikoinut.

- Korinttolaisessa seurakunnassa puhuttiin kielillä yhtä aikaa ja kovalla äänellä. Jumalanpalvelukset olivat kuin konsertteja, joissa orkesterin kaikki soittimet soivat yhtä aikaa ja yhtä kovaa. Puhetta ei ymmärretty. Evankeliumi ei kaikunut selvästi.

- **Toinen Paavalin esimerkki liittyy taisteluun.**

- Sodassa on kautta historian käytetty viestintävälineenä pasuunaa.

3.

Niin juutalaisessa kuin roomalaisessakin armeijassa sillä oli merkittävä tehtävä.

- - Tietynlainen merkkisoitto viesti sotilaille käskyn edetä kohti vihollista, toisenlainen taas merkitsi vetäytymistä.
- - Jos torven ääni ei riittävästi kuulunut tai jos merkkisoitot muistuttivat liikaa toisiaan, syntyi joukoissa sekaannusta.
- - Oli äärimmäisen tärkeää, että viesti ymmärrettiin oikein.
- - Myös kristillisessä seurakunnassa tulee viestit ymmärtää, muuten syntyy sekaannusta.

- **Kolmas esimerkki liittyy vieraisiin kieliin.**

- Korinttossa samoin kuin koko Lähi-Idässä, puhuttiin useita kieliä.

-

--

--

Tuon ajan yleiskielen eli kreikan lisäksi puhuttiin roomalaisten hallintoalueilla latinaa ja paikallisia kieliä.

Kaikkien kielten tarkoitus oli ja on viestiä kuulijalle puhujan ajatuksia. Apostoli vertaa sellaista puhetta, jota toinen ei ymmärrä, mykkyYTEEN. Se ei viesti kuulijalle mitään. Sekä puhuja että kuulija pysyvät toisilleen tuntemattomina, muukalaisina.

Kuitenkin kristillinen seurakuntayhteys perustuu paitsi yhteyteen Jumalan kanssa myös uskovien keskinäiseen ajatusten vaihtoon ja yhteisesti ymmärrettävään rukoukseen.

Kielillä puhuminen ei ole tarkoitettu keskinäisen vuorovaikutuksen välineeksi vaan pääsääntöisesti kristityn yksityiseen hartauselämään.

KIELILLÄ PUHUMINEN SEURAKUNNASSA!

”Samoin on teidän laitanne. Koska siis tavoittelette innokkaasti henkilöitä, pyrkikää saamaan niitä runsaasti seurakunnan rakentumiseksi. Siksi se, joka puhuu kielillä, rukoilkoon, että kykenisi selittämään kielet. Jos näet rukoilen kielillä, minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön. Mitä siis tehdä? Minun

4

5

tulee rukoilla hengelläni mutta myös ymmärrykselläni. Minun tulee laulaa kiitosta hengelläni mutta myös ymmärrykselläni. Jos ylistät Jumalaa hengelläsi, kuinka paikalla oleva oppimaton voi sanoa kiitokseesi aamenen? Eihän hän ymmärrä mitä sanot.

Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu. Minä kiitan Jumalaa, että puhun kielillä, jopa enemmän kuin kukaan teistä. Mutta opettaakseni muitakin tahdon seurakunnassa puhua mieluummin viisi sanaa ymmärrykselläni kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä. Veljet, älkää olko ymmärrykseltänne lapsia. Pahuudessa olkaa lapsia mutta ymmärrykseltänne täysi-ikäisiä.” 1Kr 14:12-20

- Korinttossa janottiin ja etsittiin armolahjoja. Paavali ei ruvennut tukahduttamaan tätä janoa. Hän ei sanonut: “Jos tavoittelette..., vaan koska tavoittelette...”

- Apostoli rohkaisi korinttolaisia tavoittelemaan armolahjoja runsaasti! Samalla hän peräänkuulutti oikeita motiiveja.

- Armolahjoja tuli etsiä seurakunnan rakennukseksi, ei mystisen ilmapiirin luomiseksi, kunniamerkeiksi pyhityspukuun tai henkilökohtaisen vallan välineeksi.
- Apostoli näki runsaan ja oikeista motiiveista nousevan armolahjojen käytön rakentavan ja vahvistavan seurakuntaelämää.
- Korinttolaisille ilmeisen rakas kielillä puhuminen ei kuitenkaan rakentanut suoranaisesti koko seurakuntaa vaan kielillä puhujaa itseään. Siksi Paavali rohkaisi tämän lahjan saanutta rukoilemaan kielten selittämisen lahjaa.
- Sekä hengen että ymmärryksen rakentuminen kuuluvat molemmat kristityn kasvuun.
- Hengellä rukoilemisella Paavali tarkoittanee tässä nimenomaan kielillä puhumista. Ymmärryksellä rukoileminen on sanallista, ymmärrettävällä kielellä rukoilemista.
- Paavalin mukaan molemmilla on oma paikkansa yksityisen kristityn elämässä.
- 'Kiitoksen laulaminen hengellä' liittyyneekin kielillä puhumiseen ja ylistämiseen, mahdollisesti kielillä laulamiseen.
- 'Ymmärryksellä laulamiseksi' kiittämisellä ja ylistämisellä on yhteisesti ymmärrettävä sisältö. Seurakunnassa ei tule ylistää ja laulaa Jumalalle sellaista, mitä ei ymmärretä, mihin kaikki eivät voi yhtyä.
- Tekstiyhteys ei anna meille lupaa laajentaa näitä Paavalin kehotuksia koskemaan rukousta yleensä tai ylistyksen ja kiitoksen laulamista yleensä.
- Uskova voi toki muutenkin rukoilla ja laulaa hengessään kuin kielillä, mutta tässä Paavali sitoo ne kielillä tapahtuvaan kommunikointiin Jumalan kanssa.
- Kuuluva aamenen sanominen oli jo juutalaisesta synagoogajumalanpalveluksesta tuttu tapa. Sillä ilmaistiin, että se, mitä toinen sanoi, oli totta ja kuulijan hyväksymää. Tarkkaan käännettynä se merkitsee: 'niin tapahtukoon'.
- 'Oppimattomalla' ei tarkoiteta vähemmän lukeututta, sivistymätöntä tai hengellisiin asioihin perehtymätöntä. Se ei myöskään viittaa siihen, että kielet olisi opittavissa. Sana tarkoittanee yksinkertaisesti henkilöä, joka ei ymmärrä, mitä rukoillaan tai ylistetään.
- Paavali sanoo puhuvansa kielillä enemmän kuin kukaan Korintton uskovista. Tarkoituksellisesti hän liioittelee ja käyttää ronskia kieltä. Näin hän kuitenkin osoittaa puhuvansa asiasta, josta hänellä on myös henkilökohtaista kokemusta.

- Hän ei varoita seurakuntaa väärästä kielillä puhumisesta esimerkiksi siksi, että hänellä itsellään ei olisi ollut armolahjoja. Opetus ei noussut ensi sijassa hänen omista kokemuksistaan tai ongelmistaan tällä alueella.

- Liian usein meidän omat kokemuksemme ohjaavat asenteitamme armolahjoihin. Jos olemme pelästyneet villiä ja vääristä motiiveista nousevaa kielillä puhumista, ei ole ihme, että mielellään sivuutamme koko aiheen.

- Mutta meidän ei tulisi muodostaa mielipidettäme sen perusteella, mitä olemme itse kokeneet tai nähneet. Suhtautumisemme kaikkiin hengellisen elämän ilmiöihin tulisi nousta ensi sijassa Jumalan Sanasta.

- *Minä kiitän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan; mutta seurakunnassa tahdon mieluummin puhua viisi sanaa ymmärrykselläni, opettaakseni muitakin, kuin kymmentuhatta sanaa kielillä.*

- Paavali liioittelee molempiin suuntiin. Hän tuskin tyytyi vain viiteen sanaan ollessaan seurakunnan kokouksessa. Eikä hän ilmeisesti aivan sanatarkasti yleensä rukoillut kielillä kymmeniä tuhansia sanoja.

- Mutta ilmaus osoittaa tehokkaasti, miten arvokkaana hän näki ymmärrettävän kommunikoinnin seurakunnassa.

- Sovellutus:

- Kristillinen usko ei ole hyväuskoista järjettömyyttä.

- - Uskossa Kristukseen on ennen kaikkea kysymys puhtaasta omasta tunnosta. Se ei edellytänyt ajattelun tukahduttamista.
- - Terveellä maalaisjärjellä oli oma paikkansa korinttolaisessakin

6

seurakuntaelämässä. Mutta mystinen kokemus alkoi merkitä heille enemmän, kuin ymmärryksen kautta Kristukseen sitoutuminen. Mikä tahansa kävi, kunhan se oli erikoista ja tuntui voimalliselta.

- Meidän järkeisuskoon pettynyt aikamme on avoin millaisille uskonnollisille kokemuksille tahansa.

- Myös kristillisessä seurakunnassa tarjotaan elämyksellisyyttä, mystiikkaa ja hengellisiä kokemuksia. Mikä tahansa otetaan innolla vastaan, kunhan jotakin yliluonnollista tapahtuu.

- Kaikki seurakunnassa esiintyvät kokemukset on kuitenkin arvioitava, myös armolahjat.

4. KESKINÄISTÄ JAKAMISTA

”Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa: millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi. Jos kielillä puhutaan, niin puhukoon kullakin kertaa vain kaksi tai enintään kolme, ja yksi kerrallaan, ja yksi selittäköön; mutta jos ei ole selittäjää, niin olkoot vaiti seurakunnassa ja puhukoot itselleen ja Jumalalle. Profeetoista saakoon kaksi tai kolme puhua, ja muut arvostelkoot; mutta jos joku toinen siinä istuva saa ilmestyksen, vaietkoon ensimmäinen. Sillä te saatatte kaikki profetoida, toinen toisenne jälkeen, että kaikki saisivat opetusta ja kaikki kehoitusta. Ja profeettain henget ovat profeetoille alamaiset; sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala.” 1Kr 14:26-33a

- Arvioperusteena tulee olla se, ketä ne kirkastavat ja missä määrin ne rakentavat seurakunnan yhteyttä.

- Tämä on yksi varhaisimpia ja tarkimpia kuvauksia alkuseurakunnan jumalanpalveluksista. Yhteentulemisella apostoli tarkoittaa selvästi jumalanpalvelusta.

- Sanat *jokaisella jotakin annettavaa* ei tarkoittane sitä, että jokaisessa kokoontumisessa oli jokaisen seurakuntalaisen oltava jollakin tavalla äänessä tai vastuussa.

- Jokainen uskova saattoi osallistua kokoontumiseen sen mukaan, kuin Jumala hänelle jaettavaa antoi.

- Laulu tai virsi saattoi olla jokin Vanhan Testamentin psalmeista, ensimmäisellä kristisellä vuosisadalla syntyneistä hymneistä, tai uskovan itsensä tekemä laulu.

- - Opetus oli kristilliseen uskoon liittyvä puhe tai kehotuksen sana.
- - Ilmestys oli Jumalan antama näky tai kuva. Se oli yleensä vertauskuvalli-

nen, mutta joskus myös suoramerkityksinen.

- Kielillä puhuminen ei ollut epätavallista alkuseurakunnan kokoontumisissa.

Korintton tilanteessa Paavali näki kuitenkin hyväksi korostaa järjestystä. Kenenkään ei tullut puhua kielillä ellei ollut selittäjää. Kielillä puhumisia sai olla yhdessä kokoontumisessa korkeintaan kolme, eikä kukaan saanut puhua toisen päälle.

- Perusajatus Paavalilla on, että kielillä puhumisesta ei tule yrittää tehdä ihmisten keskinäistä kommunikaatiovalinetta. Kaikesta sellaisesta, mikä häiritsee evankeliumin julistusta, kuulemista ja rukoilemista, tulee jumalanpalveluksissa pidättäytyä. Seurakunnan kokoontumisia tuli leimata rauha eikä villi hurmoksellisuus.

7

- Myös profetoimiseen liittyi järjestys. Yhdessä kokoontumisessa tuli profetioiden määrä rajoittaa korkeintaan kolmeen. Toisten piti arvioida nämä Hengen ilmoitukset. Näillä toisilla Paavali tarkoittanee kaikkia jumalanpalvelukseen osallistuvia, ei ainoastaan niitä, joilla tiedettiin olevan varsinainen profeetan lahja tai kutsumus.

- Profetian lahjan voi nähdä eronneen ilmestyksen lahjasta erityisesti siinä, että se ei ollut sidottu tiettyyn hetkeen. Profeetta saattoi ilmaista sanomansa silloin, kun halusi. Hän voi saada sen jo ennen jumalanpalvelusta ja sopivan tilanteen tullen puhua sen ääneen. Profetoimisen ei liittynyt hurmoksellisuutta.

- Toisin oli ilmestyksen laita. Jonkun saadessa ilmestyksen tuli äänessä olleen henkilön, oli hän sitten profeetta tai opettaja, vaieta ja antaa sille tilaa. Sitä ei voinut jättää odottamaan vaan se tuli ilmoittaa tapahtumahetkellä.

- Sovellutus:

- Armolahjojen alueella on seurakunnan historiassa kuljettu monesti ojasta allikkoon ja takaisin.

8

- Hurmahenkinen profetointi ja villi karismaattisuus ovat saaneet monen seurakunnan johtajan heittämään armolahjat kokonaan reunan yli.

- Järjestys on kyllä astunut seurakuntalaivaan, mutta minkäänlaiselle spontaanille Jumalan palvelemiselle ei ole jätetty tilaa.

- Meidän aikamme seurakuntien ongelmat armolahjojen suhteen eivät yleensä suinkaan liity hurmoksellisuuteen tai villiin karismaattisuuteen. Ongelmiamme ovat pikemminkin jähmeys ja pidättyväisyys suhteessa armolahjoihin.

- Tarvitsemme armolahjojen suhteen rohkaisua myönteiseen asenteeseen, rohkeaan anomiseen, kurinalaiseen käyttöön ja armahtavaan rakkaudellisuuteen.

- Miten suhtautua hiljaiseen `sopottamiseen´ rukouksen aikana? - Jumala antaa armolahjojaan seurakunnalleen, jotta se olisi valmis

kertomaan tälle maailmalle Jeesuksesta ja auttamaan ihmisiä

Hänen yhteyteensä.

- - Me tarvitsemme näitä Jumalan antamia työkaluja. Ne vahvistavat ja virvoittavat yhteyttämme Jumalaan ja toinen toisiimme
- - Ne auttavat meitä toteuttamaan sitä tehtävää, jota varten me vielä täällä olemme.
-